

การเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์
และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์
VOCABULARY ACCUMULATION THROUGH THE ANALYSIS
OF THE COAPPEARANCE OF NOUNS WITH ADJECTIVES AND VERBS
WITH ADVERBS IN BANGKOK POST

อาคม สระบัว, เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์, มนพัฒน์ บุญยะบุรณ, สายหยุด อุไรสกุล, อนุสรณ์ แซ่จันท์

Arkhom Srabua, Naowarat Intaraprasit, Monnapat Bunyaburana, Saiyud Uraisakul, Anusorn Seachan

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

Email : Intaraprasit04@gmail.com

Received June 17, 2021; Revised July 17, 2021; Accepted November 1, 2021

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ โดยนักศึกษาสามารถเพิ่มพูนคำศัพท์ ได้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล พร้อมทั้งได้เทคนิคการสอนการคิดแบบเชื่อมโยง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น และใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบกลุ่มเดียวกัน ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มเรียน EIC36041N สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี จำนวน 31 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในรายวิชาภาษาอังกฤษจากข่าว โดยมีรายชื่อและรหัสนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอน ได้แก่ แผนการเรียนรู้ที่ใช้การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน จำนวน 4 แผน ตลอด 10 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง และ 2) แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ใช้ทั้งก่อนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

ผลการศึกษาพบว่า จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นกว่าการทดสอบก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของ คะแนนหลังเรียน 17.06 (=35.03) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 10.23 (=10.23) อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์สูงขึ้น

คำสำคัญ: การวิเคราะห์การปรากฏร่วมกัน, คำนาม, คำคุณศัพท์, คำกริยา, คำกริยาวิเศษณ์

Abstract

The purpose of this study was to develop students' English learning skills by analyzing the occurrence of nouns with adjectives and verbs with adverbs. The analysis of vocabulary collocation resulted in an increase in students' vocabularies, which was crucial for students majoring in English for International Communication. It also created a teaching technique of combined thinking. The study was conducted using a pre-experimental design, and the data collection was implemented by using a one-group pretest-post-test design. The sample group comprised 31 students of the EIC36041N class majoring in English for International Communication at the Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Suphan Buri Campus, Thailand. Specific sampling was adopted by selecting students who had enrolled in the English through News course in the second semester of the academic year 2019. The study apparatuses consisted of two tools employed in the experimental teaching—four teaching plans for instructing vocabulary collocation in 10 weeks totaling 30 hours, and a 30-item vocabulary test.

The study results demonstrated that from the achievement tests done before and after the study session by analyzing the adjective–noun and adverb–verb occurrence, the average score of the post-test was higher than the pretest at 17.06 points (=35.03) and 10.23 points (=10.23), consecutively. This might indicate that students' vocabulary knowledge was higher.

Keywords: Analysis of Occurrence, Nouns, Adjectives, Verbs, Adverbs

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองนั้น นักเรียนไทยนอกจากต้องเรียนรู้ระบบเสียงและหลักเกณฑ์ไวยากรณ์แล้ว ยังต้องเรียนรู้คำศัพท์อันเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการฝึกทักษะต่าง ๆ และเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามมีนักเรียนไทยจำนวนมากที่ยังประสบปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการไม่รู้คำศัพท์ จำไม่ได้ ไม่เข้าใจความหมาย ทำให้อ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราว นั้น เป็นเพราะว่าคลังคำศัพท์ในสมองยังน้อย

และหลายครั้งที่นักเรียนนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษพบคำศัพท์ที่ยาก ๆ เกิดความท้อแท้อันกลายเป็นปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ที่จะนำไปใช้ในการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ (ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล, 2559) นอกจากนี้ จันทิมา จันตาบุตร (2557) กล่าวว่า นักศึกษาจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ได้ ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ไม่ค่อยได้ ทำให้การสร้างประโยคเพื่อสื่อสารจึงเป็นไปได้น้อยด้วยสาเหตุนี้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะคิดค้นหาเทคนิคกลยุทธ์วิธีการสอนที่จะกระตุ้นผลักดันและช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่โดยเริ่มจากส่วนเล็กๆ ที่สำคัญ เช่น รู้คำศัพท์ รู้ความหมายและวิธีการนำไปประกอบในประโยค

คำศัพท์ก็ถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นการคิดค้นหาวิธีการสอนที่จะกระตุ้นผลักดันและช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มที่ วิธีที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งคือการอ่าน และเพื่อการจดจำคำศัพท์ จึงควรจดคำศัพท์ และฝึกคิดแบบเชื่อมโยงคำหรือกลุ่มคำที่ต้องใช้ร่วมกันเสมอ สิ่งเหล่านี้จะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) ซึ่งเกิดจากการที่ผู้เรียนได้ศึกษาจากความรู้ที่ได้ถูกรวบรวมความรู้ให้ปรากฏขึ้นมาในรูปแบบของหนังสือ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกการคิดแบบเชื่อมโยงโดยการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ มีบทความที่หลากหลาย ประกอบด้วยคำศัพท์ที่มีความหมายทันสมัยเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้เกิดการผนวกความรู้ (Combination) ที่เกิดจากความรู้ที่ชัดเจนของผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการคิดแบบองค์รวม ผู้วิจัยคาดว่าจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ที่ชัดเจนเพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่งได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์

การทบทวนวรรณกรรม

การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน

การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนได้สังเกตเรียนรู้ลักษณะคำศัพท์และกลุ่มคำที่ปรากฏร่วมกันในบริบทต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์จริง ตามที่ Lewis (2000) ได้กล่าวว่าการสังเกตเป็นหนึ่งในหลักการแนวคิดการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ ซึ่งการสังเกตเป็นตอนที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงความรู้ที่ผู้เรียนได้รับให้กลายเป็นปริมาณความรู้ที่ผู้เรียนจะเก็บสะสมไว้ นอกจากนี้ การเสนอคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจะส่งเสริมความสามารถในการแยกประเภทของคำ

ดังนั้นการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจะช่วยพัฒนาระดับความสามารถในการเรียนคำศัพท์ได้อย่างต่อเนื่อง คือ ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ได้ตั้งแต่ระดับคำที่ปรากฏร่วมกันบ่อย ๆ จนถึงกลุ่มคำที่เป็นสำนวน การจดบันทึกคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคงทนในการจดจำคำศัพท์ รวมไปถึงการนำคำศัพท์ไปใช้ในการพูดและการเขียนได้ Lewis (2000) ได้เสนอแนะว่า การจดบันทึกคำศัพท์ที่ปรากฏอย่างเป็นระบบนั้นควรจดในลักษณะที่เป็นหัวข้อและให้ขอบเขตความหมายของคำศัพท์เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนควรมีโอกาสในการออกแบบการจดบันทึกคำศัพท์ด้วยตนเองเพราะในชีวิตจริงผู้เรียนจะจดบันทึกในลักษณะที่อ่านได้และรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น สมุดบันทึกประจำวัน การจดบันทึกตามรูปแบบที่ผู้เรียนแต่ละคนออกแบบตามความชอบนั้น จะช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติด้วยเช่นกัน

หลักการของทฤษฎีทางภาษาและทฤษฎีการเรียนรู้

แนวคิดการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ (Lexical Approach) ซึ่งเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในปี 1993 Lewis ได้เสนอความคิดเห็นว่าการสร้างกลุ่มรูปแบบเรียนรู้ภาษาและการติดต่อสื่อสารนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับหลักไวยากรณ์ หน้าที่ของภาษา ความคิด หรือแผนการเรียนการสอนต่าง ๆ แต่เกี่ยวข้องกับคำและการรวมกลุ่มของคำในการสอนภาษานั้น แนวคิดการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์สะท้อนความเชื่อของ ความสำคัญของคำที่มีต่อโครงสร้างภาษา การเรียนรู้ภาษาที่สองและการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคำหลาย ๆ คำที่มีอยู่ร่วมกันหรือที่เรียกว่า “Chunk” (Richards & Rogers, 2001) ในทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา มุมมองของแนวคิดของ Lewis นี้จะตั้งอยู่บนความคิดที่ว่าส่วนสำคัญของการเรียนรู้ภาษานั้นคือ ความสามารถในการเข้าใจและผลิตคำวลีต่าง ๆ ออกมาในลักษณะกลุ่มคำหลาย ๆ คำที่มาอยู่ร่วมกัน ผู้เรียนจะเรียนรู้รูปแบบการใช้การจัดวางคำศัพท์ด้วยตนเอง ในขณะที่เดียวกันนั้นผู้เรียนจะมีความสามารถในการรับรู้เข้าใจรูปแบบภาษาที่มีไวยากรณ์ได้เช่นกัน ลักษณะการสอนคำศัพท์ตามแนวคิดการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์นั้นเป็นการสอนคำศัพท์ที่ไม่ได้เป็นการสอนคำศัพท์เป็นคำโดด ๆ แต่เป็นการสอนคำศัพท์เป็นกลุ่มคำหลาย ๆ คำมารวมกัน หรือกลุ่มคำวลี สำนวนที่พบเห็นปรากฏบ่อย ๆ ในบทสนทนาและนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันจะเห็นได้ว่าการสอนคำศัพท์ตามแนวคิดนี้จะเน้นให้ความสำคัญของคำศัพท์มากกว่าเน้นหลักไวยากรณ์ ซึ่ง Lewis (1993) ได้ให้ความสำคัญกับแนวคิดนี้ว่าภาษาประกอบด้วยคำศัพท์ที่ทำให้เกิดไวยากรณ์ ดังนั้นคำศัพท์เป็นรากฐานหรือจุดเริ่มต้นของการเรียนภาษา แต่การเรียนหลักโครงสร้างไวยากรณ์นั้น เป็นเพียงส่วนประกอบที่จำเป็นของการเรียนภาษาเพื่อทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน

ความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนให้คำศัพท์ได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง โดยเฉพาะงานเขียนนั้นผู้เรียนรู้ภาษาที่สองมักใช้คำศัพท์ที่ผิด ๆ ในการสร้างประโยค

ในทักษะการพูดและการเขียนนั้น ผู้เรียนที่มีความรู้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจะสามารถใช้คำได้เป็นธรรมชาติมากขึ้น และพูดได้คล่องเหมือนกับเจ้าของภาษาและมีการใช้คำได้หลายหลายรูปแบบด้วย (O'Dell & McCarty, 2008) นอกจากนี้ การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันช่วยลดข้อผิดพลาดในทักษะการเขียนของผู้เรียนภาษาที่สอง เนื่องจากผู้เรียนภาษาที่สองอาจจะใช้วิธีการแปลจากภาษาที่หนึ่งไปสู่ภาษาเป้าหมาย

ประโยชน์ของการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Schmitt (2000) ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ว่า การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียน ได้จดจำคำศัพท์ที่ได้เรียนในรูปของคำที่ปรากฏร่วมกันและผู้เรียนเรียนคำศัพท์ในรูปแบบที่ปรากฏร่วมกันจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและสามารถนำคำศัพท์ที่ได้เรียนมาใช้ได้อย่างถูกต้องตามความหมายและบริบทที่ปรากฏอยู่จริง Nation (2001) ได้เสนอแนะว่าคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง เมื่อผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน จะช่วยในการผลิตภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างรวดเร็วคล่องแคล่ว จะเห็นได้ว่าการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์จากบริบทที่คำศัพท์นั้นปรากฏอยู่จริง อีกทั้งการใช้แบบฝึกช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้เรียนเรียนโดยการสังเกตการณ์ใช้คำศัพท์ทำให้ความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้น มีงานวิจัยของต่างประเทศเกี่ยวกับการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์

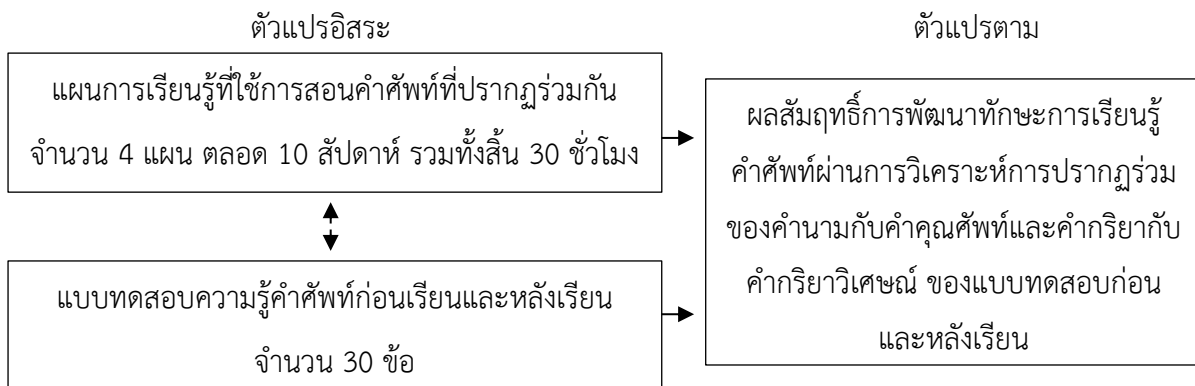
Moras (2001; อ้างใน พะเยา พรหมเทศ, 2549) ที่ได้ใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์กับผู้เรียนระดับก้าวหน้า ซึ่งผลปรากฏว่า การสอนคำศัพท์ในลักษณะคำศัพท์ปรากฏร่วมกันกับคำศัพท์อื่นทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์นั้นได้ดียิ่งขึ้นกว่าการสอนคำศัพท์โดด

นอกจากนี้งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน ซึ่ง พะเยา พรหมเทศ (2549) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อน และหลังการสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์

จากงานวิจัยข้างต้น การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ตามบริบทที่ปรากฏอยู่ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้น สามารถใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องตามความหมายและบริบทที่ปรากฏอยู่ได้ดี และการที่ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นส่งผลให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา การเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Research) และใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบกลุ่มเดียวกัน (One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มเรียน EIC36041N สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มเรียน EIC36041N สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี จำนวน 31 คน (ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษจากข่าว English through News ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562) โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งผู้ศึกษาเลือกนักศึกษา จากการลงทะเบียนผ่านระบบนักศึกษา โดยมีรายชื่อและรหัสนักศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองสอน ได้แก่ แผนการเรียนรู้ที่ใช้การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน จำนวน 4 แผน ตลอด 10 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง และ 2) แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง (แผนการสอน) โดยมีขั้นตอนในการสร้างแผนการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาคำอธิบายเกี่ยวกับหลักสูตรที่สอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนและสนองต่อผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

ตารางที่ 1 แสดงการเลือกเนื้อหาและคำศัพท์ที่สอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

เนื้อหา	ประเภทสื่อ	คำศัพท์ที่ปรากฏ
เนื้อหา แผนการสอนที่ 1-4 และคำศัพท์	หนังสือพิมพ์และคำศัพท์เฉพาะ ของหนังสือพิมพ์	กลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันกับข้อความใน หนังสือพิมพ์ เช่น Newspaper History, Newspaper Element, Newspaper Development
	รูปแบบของข่าว	กลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันกับองค์ประกอบของ ข่าว เช่น Headline, Lead, Body, Source of Information, Byline, Dateline
	ข่าวในประเทศและข่าว ต่างประเทศ	กลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันกับข่าวในประเทศและ ข่าวต่างประเทศ เช่น General News, Accidents, Disasters, Crimes, Politics, Protests and Demonstrations, Business and Finance, Wars and Terrorism, Sports, News on the Internet.
	การบริการที่สำคัญและข่าว บันเทิง	กลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันกับการบริการที่สำคัญ และข่าวบันเทิง เช่น Weather Forecasts, Pictures and Captions, Comic Strips, Advertisement.
ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวังและเป็น ประโยชน์ต่อผู้เรียน	สังคม	- เพิ่มความรู้คำศัพท์และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องของผู้เรียน - เลือกใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับบุคคล โอกาสและสถานที่ตามมารยาท - ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์หรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม - พัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) โดยเฉพาะ ทักษะการเขียนมีการใช้คำศัพท์มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 เขียนแผนการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน (จำนวน 4 แผน ตลอด 10 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง) ในแต่ละแผนการสอนประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอนดังนี้

1.2.1 ขั้นนำเสนอ ผู้สอนให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันและผู้สอนส่งเสริมกระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์การเรียนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน

1.2.2 ขั้นสังเกต ผู้สอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันในลักษณะการสอนที่ให้ผู้เรียนหาความหมายของคำศัพท์จากบริบทที่แวดล้อมในงานวิจัยนี้ ผู้สอนให้ผู้เรียนหาคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันจากบริบทที่อ่านจากหนังสือพิมพ์ จากนั้นชี้ให้เห็นถึงความหมายและการใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน นอกจากนี้ผู้สอนอาจจะเลือกคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันที่คล้ายกับคำที่เรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ให้แก่ผู้เรียน

1.2.3 ขั้นปฏิบัติ ผู้สอนให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันที่ได้เรียนมา โดยทำแบบฝึกหัด บทอ่าน โดยหากกลุ่มคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันหรือฝึกการสร้างประโยค โดยการใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันที่ได้เรียนมา

1.2.4 ขั้นตรวจสอบ ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบและมีการอภิปรายในชั้นเรียนเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันได้อย่างถูกต้อง

1.2.5 ขั้นบันทึก ผู้สอนให้ผู้เรียนจดบันทึกคำศัพท์การใช้ความหมาย และการปรากฏร่วมกันของคำ ลงในสมุดจดคำศัพท์เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคลังคำศัพท์และทำให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ได้ด้วยตัวเองอย่างเช่น การทำตารางคำศัพท์

1.3 หลังจากสร้างแผนการสอนเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปให้อาจารย์ประจำหลักสูตรตรวจสอบความถูกต้อง และหลังจากนั้นให้อาจารย์ในสาขาวิชา จำนวน 2 ท่าน (พิจารณาตรวจสอบด้านภาษาและแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องอีกครั้ง ส่วนเนื้อหาในการสร้างแผนการสอนนั้น ได้สร้างขึ้นจากหลักสูตร ที่นักเรียนควรได้เรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562

1.4 นำแผนการสอนจำนวน 1 แผนการสอน ไปทำการทดลอง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในเรื่องของเวลาที่ใช้ในการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากนั้นได้นำแผนการสอนมาปรับปรุง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนจะทำการทดลองจริงกับนักศึกษาตามกลุ่มเป้าหมายที่เลือกไว้

2. แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดการเลือกใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามสถานการณ์ ความหมายในบริบทนั้น ๆ ซึ่งเป็นบริบทที่ไม่ซ้ำกับในแผนการสอน โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการสร้างแบบทดสอบความรู้คำศัพท์แบบปรากฏร่วมกัน

2.2 คัดเลือกคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อเรื่องของแต่ละแผน ทั้งหมด 4 แผนการสอน

2.3 นำคำศัพท์ที่ได้มาจากการเลือกในขั้นที่ 2.2 สร้างแบบทดสอบวัดคำศัพท์ จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

2.4 นำแบบทดสอบดังกล่าวไปทดลองใช้กับนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี จำนวน 10 ตัวอย่าง ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้มีระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนก (ค่า r) และค่าความยากง่าย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Evana ด้วยเทคนิคกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ 25% โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson) ปรากฏว่าข้อสอบชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นระดับปานกลาง และข้อสอบทั้ง จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจการจำแนกต่ำกว่า 0.2 จำนวน 2 ข้อ มีข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายไม่อยู่ระหว่าง 0.2-0.8 จำนวน 28 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงตัวเลือกในแต่ละข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ นำมาใช้กับกลุ่มเป้าหมายจริง

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้คำศัพท์มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกรมวิชาการ (2544) เพื่อดูระดับคุณภาพ ดังนี้

คะแนนคำศัพท์	คะแนนร้อยละ	ระดับคุณภาพ
24 – 30	80 – 100	ดีมาก
21 – 23	70-79	ดี
18 – 20	60-69	ปานกลาง
15 – 17	50-59	อ่อน
0 – 14	0-49	อ่อนมาก

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Research) และใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบกลุ่มเดียวกัน (One-Group Pretest-Posttest Design) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงรูปแบบการทดลอง

ก่อนการทดลอง	การเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมกัน	หลังการทดลอง
P ₁	X	P ₂

P₁ หมายถึง การทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ของคำนามกับคำคุณศัพท์และ คำ ก ริ ย า กับ คำกริยาวิเศษณ์ก่อนการทดลอง

P₂ หมายถึง การทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ของคำนามกับคำคุณศัพท์และ คำ ก ริ ย า กับ คำกริยาวิเศษณ์หลังการทดลอง

X หมายถึง การเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมกัน

ในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. วัดความรู้ของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมาย ก่อนการสอนโดยใช้การวิเคราะห์การปรากฏร่วมกัน

2. สอนกลุ่มเป้าหมายตามแผนการสอน โดยใช้แผนการสอนแบบปรากฏร่วมกัน จำนวน 4 แผน ตลอด 10 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง

3. นำค่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้คำศัพท์ ก่อนเรียนและหลังการเรียน ของกลุ่มเป้าหมายไปวิเคราะห์เพื่อแปลผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความรู้คำศัพท์ โดยใช้เทคนิคกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ 25% และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson) โดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ทางการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่า t-test โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel แล้วจึงนำผลการวัดมาเปรียบเทียบกัน

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์ และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และ คำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การ วิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ วิเคราะห์โดยใช้สถิติ การทดสอบที แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Sample t-test) รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนโดย ใช้การวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	31	10.23	3.66	10.40	30	0.00*
หลังเรียน	31	17.06	4.18			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษากลุ่มเรียน EIC36041N มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.23 คะแนน และ 17.06 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง

คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าการเรียนโดยใช้การวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลงานวิจัยอภิปรายได้ ดังนี้ จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นกว่าการทดสอบก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน 17.06 (=35.03) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 10.23 (=10.23) อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์สูงขึ้นจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. การเรียนคำศัพท์ที่ใช้การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเป็นการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ จากในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และการปรากฏร่วมกันของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ Brown (1980, อ้างใน วรชาติ ภูทอง) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาโดยการใช้การปรากฏร่วมกันของคำศัพท์นั้น เป็นการสอนคำศัพท์ที่เน้นให้ผู้เรียนได้รู้ว่าคำศัพท์สามารถใช้ได้กับคำใดบ้าง และมีความหมายที่เปลี่ยนไปอย่างไร ในขั้นตอนการสอนคำศัพท์ปรากฏร่วมกัน ขั้นตอนสังเกตเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากขึ้นตอนหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนฝึก สังเกตคำที่ปรากฏร่วมกัน ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการสังเกตคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันในบทอ่านที่หลากหลาย จึงทำให้เกิดการจดจำคำศัพท์ที่เรียนได้ ดังนั้นการใช้การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้จดจำคำศัพท์ที่เรียน ในรูปแบบของคำที่ปรากฏร่วมกันและสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนไปใช้ได้ถูกต้องตามความหมาย และบริบทที่ปรากฏอยู่จริง โดยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติมา สิงห์สนธิ และ นิธิดา อติภทรนันท์ (2561) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน
- 2) ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน

กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ลำปาง จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า 1) การทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลัง

การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน 2) การประเมินผลความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน หลังการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในขณะที่เดียวกันยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของพิริยาพร กาละ (2555) ที่ทำการศึกษ เรื่องการสอนคำศัพท์ปรากฏร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนความรู้ คำศัพท์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการสอนคำศัพท์ ที่ปรากฏร่วมกัน รวมทั้งศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการสอนคำศัพท์ที่ ปรากฏร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนมีคะแนนความรู้คำศัพท์ สูงขึ้นหลังจากการสอนคำศัพท์ที่ ปรากฏร่วมกัน 2) ผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์หลังการสอน คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน

2. ผู้เรียนมีการฝึกฝนจากการทำแบบฝึกหัดที่หลากหลาย เช่น แบบฝึกหัดเติมคำ แบบฝึกหัด จับคู่ความหมาย แบบฝึกหัดเลือกคำ ที่สามารถปรากฏร่วมกันกับคำที่กำหนดให้ แบบฝึกหัดเลือกเติม คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันกับคำ ที่กำหนดให้แบบฝึกหัดที่แบ่งประเภทคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน แบบฝึกหัดที่ให้ผู้เรียนแก้ไขประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันให้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบท เป็นต้น ซึ่งในแต่ละแผนการสอนนั้น จะมีแบบฝึกหัด 3-5 แบบฝึกหัด แบบฝึกหัดละ 5-10 ข้อ ซึ่งทำ ให้ผู้เรียน เกิดความรู้อย่างเป็นระบบและมีหลักการในการเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ในขณะที่ผู้เรียนทำ แบบฝึกหัด ผู้วิจัยได้สังเกตว่าผู้เรียนพยายาม แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกัน และปรึกษากัน หากผู้เรียนมี ความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันผู้เรียนได้ย้อนกลับไปศึกษา การปรากฏร่วมกันของคำศัพท์ในสมุดจดคำศัพท์ และพจนานุกรมคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน แล้วพิจารณาคำศัพท์ที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ให้ถูกต้องตาม บริบทที่ปรากฏอยู่จริง

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับ คำกริยาวิเศษณ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ค้นพบว่าผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน เพิ่มขึ้น และผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์หลังการสอนคำศัพท์ ที่ปรากฏร่วมกัน

สรุป

การศึกษาการเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และ คำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนโดยใช้การวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับ คำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดย

มีค่าเฉลี่ยของ คะแนนหลังเรียน 17.06 ($\bar{X}=35.03$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 10.23 ($\bar{X}= 10.23$) แสดงว่าการเรียนโดยใช้การวิเคราะห์การปรากฏร่วมของคำนามกับคำคุณศัพท์และคำกริยากับคำกริยาวิเศษณ์ ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรมีสื่อการเรียนการสอนที่เพียงพอกับผู้เรียนและกับการเรียนในระยะเวลา 3 ชั่วโมง
2. ควรเพิ่มกิจกรรมนอกเวลา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเพิ่มพูนคำศัพท์ เกิดการท่องจำ และเกิดทักษะในการใช้คำศัพท์
3. ควรเพิ่มกิจกรรมการอ่านให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนการอ่านคำศัพท์ และเพิ่มความแม่นยำในการอ่านคำศัพท์อีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาวิจัย เพื่อให้การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันได้ผล และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
2. ควรนำการเรียนการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันไปทดลองกับการเพิ่มพูนความสามารถในทักษะอื่น ๆ เช่น การพูด เป็นต้น
3. ควรนำการเรียนการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันไปทดลองกับนักเรียนระดับอื่น ๆ
4. ควรมีการศึกษาต่อโดยใช้แนวการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกัน เช่น เปรียบเทียบการเรียนการสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันกับการสอนคำศัพท์ปกติ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กิตติมา สิงห์สนธิ์ และ นิธิตา อติภัทรนันท์. (2561). การสอนคำศัพท์ที่ปรากฏร่วมกันเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(6), 200-218.
- จันทิมา จันตาบุตร. (2557). *การใช้เกมการศึกษาในการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่3 สาขายานยนต์ (ชย.3101) วิทยาลัยเทคโนโลยีโปลิเทคนิคลานนาเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ปิยนุช อุคตมเกียรติสกุล. (2559). *กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดปทุมธานี*. ในการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ. ครั้งที่ 3 *ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน* “17 มิถุนายน 2559” ณ วิทยาลัยนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา (หน้า 844-848) พระยา พรหมเทศ. (2549). *การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ศัพท์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิรยาพร กาละ. (2555). *การสอนคำศัพท์ปรากฏร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรชาติ ภูทอง. (2537). *ผลการสอนแบบสัมพันธ์แบบขอบช่วยมีความหมายที่มีต่อการจดจำคำศัพท์ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Lewis, M. (1993). *The lexical approach: The state of ELT and the way forward*. Hove, England: Language Teaching Publications.
- Lewis, M. (2000). *Language in the lexical approach*. In *teaching collocation: Further Developments In The Lexical Approach*, Michael Lewis (ed.), 126-154. Hove, England: Language Teaching Publications.
- Nation, P. (2001). *Learning vocabulary in another language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- O'Dell, F., & McCarthy, M. (2008). *English collocations in use*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J.C. & Rodgers, T.S. (2001). *Approaches and methods in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Schmitt, N. (2000). *Vocabulary in language teaching*. New York: Cambridge University Press.